

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1319/05
25.05.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Nede Antić, Ljubice Milutinović, Vide Petrović - Škero i Sofije Vagner - Ličenoski, članova veća, u pravnoj stvari tužioca - protivtuženog malodobnog AA, koga zastupa zakonska zastupnica majka BB, a koju zastupa advokat VV, protiv tuženog - protivtužioca GG, koga zastupa DD, advokat, odlučujući o revizijama mldb. tužioca i tuženog, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Subotici Gž. broj 1144/04 od 1. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj 25. maja 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJAJU SE revizije mldb. tužioca - protivtuženog i tuženog - protivtužioca pa se ukidaju presuda Okružnog suda u Subotici Gž. broj 1144/04 od 1. februara 2005. godine i presuda Opštinskog suda u Subotici P.broj 418/04 od 20. jula 2004. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Subotici P. broj 418/04 od 20. jula 2004. godine, stavom prvim izreke odbija se tužbeni zahtev tužioca - protivtuženog mldb. AA kojim je traženo povećanje obaveze tuženog - protivtužioca GG na plaćanje izdržavanja tako da umesto iznosa od 2.000,00 dinara na koji je obavezan presudom Opštinskog suda u Subotici P. broj 1252/02 od 26.9.2002. godine, preinačena presudom Okružnog suda u Subotici Gž. broj 1260/02 od 16.12.2002. godine a koja je preinačena presudom Vrhovnog suda Srbije Rev. 2138/03 od 20.11.2003. godine plaća po 4.000,00 dinara mesečno počev od 5. marta 2004. godine pa ubuduće svaku ratu unapred do 10-tog u mesecu, dospele rate odjednom u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude i pod pretnjom prinudnog izvršenja a u slučaju docnje sa zakonskom zateznom kamatom od dospeća pa do isplate, kao i zahtev za naknadu troškova ovog postupka, stavom drugim izreke delimično se usvaja protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca GG te se menja iznos obaveze tuženog - protivtužioca GG utvrđen presudom Opštinskog suda u Subotici P. 1252/02 od 26.9.2002. godine, preinačena presudom Okružnog suda u Subotici Gž. 1260/02 od 16.12.2002. godine, a koja je preinačena presudom Vrhovnog suda Srbije Rev. 2138/03 od 20.11.2003. godine tako da se tuženi - protivtužilac GG obavezuje da na ime svog dela doprinosa za izdržavanje tužioca - protivtuženog mldb. AA plaća mesečno 22% od minimalne zarade u Republici za prethodni mesec počev od 7. jula 2004. godine pa ubuduće dok za to postoje zakonski uslovi tako što će isplatu vršiti do 10-tog u mesecu za tekući mesec zakonskoj zastupnici tužioca - protivtuženoj majci BB, s tim što je dužan zaostale rate platiti odjednom u roku od 15 dana od pravnosnažnosti presude u slučaju docnje sa zakonskom zateznom kamatom od dospeća do isplate pod pretnjom prinudnog izvršenja, i stavom trećim izreke iste presude u preostalom delu protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca GG kojim je traženo da se ukine njegova obaveza na plaćanje doprinosa za izdržavanje mldb. AA počev od 7. jula 2004. godine odbija se.

Odlučujući po žalbama mldb. tužioca - protivtuženog i tuženog - protivtužioca Okružni sud u Subotici presudom Gž. 1144/04 od 1. februara 2005. godine odbio je žalbe kao neosnovane i potvrdio presudu Opštinskog suda u Subotici P. broj 418/04 od 20. jula 2004. godine.

Protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Subotici mldb. tužilac - protivtuženi i tuženi - protivtužilac izjavili su revizije pobijajući istu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, obrazlažući kao u revizijama.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud nalazi da su revizije stranaka osnovane.

Imajući u vidu stanje u spisima, sadržinu izvedenih dokaza, te predmet raspravljanja ove pravne stvari, Vrhovni sud nalazi da je u ovoj pravnoj stvari materijalno pravo pogrešno primenjeno zbog čega je i činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno sa kojih razloga su izostali jasni i potpuni razlozi u pogledu odlučnih činjenica, a što upućuje na postojanje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 14. Zakona o parničnom postupku, na šta se revizijama osnovano ukazuje.

To sve posebno imajući u vidu odredbe člana 309, člana 310. i člana 310a. Zakona o braku i porodičnim odnosima.

Naime, nižestepeni sudovi utvrđuju da se okolnosti na osnovu kojih je doneta odluka čija se izmena tužbom traži, nisu izmenile pa sa toga razloga odbijaju tužbeni zahtev, s tim da su propustili da utvrde ukupan iznos sredstava potreban za izdržavanje mldb. tužioca, a da su se okolnosti na strani tuženog - protivtužioca tako izmenile da opravdavaju smanjenje iznosa potrebnog za izdržavanje mldb. tužioca - protivtuženog, ali ne i njegovo ukidanje, s tim što nižestepeni sudovi nalaze da se ovo zakonsko izdržavanje ima odrediti u procentualnom iznosu u odnosu na iznos minimalne zarade u republici, a ne u mesečnom nominalnom iznosu kako je to odlučeno pravnosnažnom

na iznos minimalne zarade u Republici, a ne u mesečnom nominalnom iznosu kako je to određeno pravilosnažnom odlukom čija se izmena traži, obzirom da tuženi - protivtužilac ne ostvaruje stalna mesečna primanja. Sa toga razloga su tužbeni zahtev mlđb. tužioca - protivtuženog odbili, a protivtužbeni zahtev tuženog - protivtužioca delimično usvojili sve s pozivom na član 310a. i član 316. Zakona o braku i porodičnim odnosima Republike Srbije.

Ovakav činjenični i pravni zaključak nižestepenih sudova se ne može prihvatiti.

Pravilna primena materijalnog prava - član 309. Zakona o braku i porodičnim odnosima obavezuje sud da najpre utvrdi ukupan iznos sredstava potreban za izdržavanje mlđb. tužioca, potom da utvrdi iznos koji zakonska zastupnica ovoga može da ostvari i time delimično obezbedi deo sredstava potrebnih za njegovo izdržavanje te koji je taj deo u odnosu na utvrđene potrebe mlđb. tužioca, a potom u vezi sa tim razliku koju treba da plaća davalac izdržavanja - tuženi - protivtužilac u srazmeri sa svojim mogućnostima.

Pri ovome valja voditi računa da samo na osnovu činjenice da obveznik izdržavanja nije u radnom odnosu ne može se uzeti da on nema mogućnosti da daje izdržavanje već se moraju uzeti u obzir njegove stvarne mogućnosti da radom na svojoj ili tuđoj imovini od drugih lica ostvari zaradu ne samo radi zadovoljenja sopstvenih potreba nego i potreba izdržavanog lica.

Nadalje, kod činjenice da tuženi - protivtužilac ostvaruje određena sredstva radom na nadnicu, nije bilo mesta menjati pravosnažnu odluku kojom je obaveza izdržavanja tuženog određena u nominalnom iznosu, obzirom da se obaveza izdržavanja u tom slučaju ne određuje u procentualnom nego u nominalnom mesečnom iznosu srazmerno potrebama izdržavanog lica i mogućnostima obveznika izdržavanja.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će otkloniti ukazane propuste i nedostatke na taj način što će u svemu postupiti po primedbama datim ovim rešenjem i ponovno odlučiti o postavljenom tužbenom i protivtuženom zahtevu pravilnom primenom materijalnog prava.

Sledstveno iznetom, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja a na osnovu člana 395. stav 2. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća - sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

OK